

дали ѝ гробище или гробница - ни знам.⁴⁵

Първо, от дядо си съм чувал, че в Сотирия имало дванадесет манастира. Запомнил съм тоя в Моллова кория и там обърнали воденичен камък и извадили гърне с желтици. Той обясняваше, че селото е било опасно от манастири, имало и в самото селище. Имало е още на Попинец, на Атанта, на Градището. Попинец е нали попска махала и затуй са вика тѝй, щото там са живеели попове. Имало е манастир и на Сминова могила - там си личат постройките. Там, като са бягали, пускали на пиростия бакъра и засипали кладенецата били ценностите на манастира. Същата версия има и за големия манастир „Св. Петка“. Там, като са правели клетките в поделението, в един момент машината пропада в някаква дупка и едвам са я извадили и започват да я запълват с камъни и много бързали - разправяше го Стойчо Петков - и той си мислеше, че там е кладенеца. „Св. Петка“ е била от мраморни камъни. Хубавите камъни са изчезнали след като бастисват Матей и тогава и събарят и манастира. Като бастисват Матей и Сотирци са се пръснали и основно към Сливен и първи се завръщат Църкльоалар.

Градището като настане време за бран. То дотам е имало царски път и той идва от Гаваните нейде и царя като идвал. То вътре има църква, тя си личи къде ѝ То, където олтара са копали яко.

Дядо ми изброяваше всичките 12 църкви къде са били, ама аз не съм ги запомнил. „Св. Петка“ е бил царски манастир. Сотирска река се е казвала Алтън дере.⁴⁶

Знам и от дядо, че горе на Вратника, дето ѝ котата, има пак един манастир „Св. Илия“. На Атаната горе. Там е имало

⁴⁵ Инф: Сава Тодоров Кисъов, р. 1946, с. Сотирия, 3-ти клас, пенсионер. Зап: Диан Дряновски, 2013.

⁴⁶ Инф: Иван Петров Събев, р. 1946, с. Сотирия, висше, минен инженер. Зап: Диан Дряновски, 2013.